

Jes 65, 17-25
Kom tot ons Heer (Sela); votum/groet; Opw 802; gebed; kaars; Volheid van God; lezen Jes 11, 1-10 / Jes 65, 17-25; preek; Opw 585; doop; Opw 599; gebed; collecte; Opw 785; zegen
Bergschenhoek 11.12.2022

Dia Ik geloof een eeuwig leven. Het laatste artikel van de Apostolische Geloofsbelijdenis. Ik geloof dat er een nieuwe wereld komt. Zoals Jesaja dat zegt: *'Zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde'*.

Ik ben even benieuwd: waar zit jij? Je hoeft geen vinger op te steken. Alleen even na te denken. Verlang jij erg naar die nieuwe hemel en aarde, aan de ene kant. Of ben je er eigenlijk niet mee bezig, aan de andere kant. Of zit je ergens tussen in?

Alles is goed. Mooi als je er erg naar verlangt. Begrijpelijk ook als dat verlangen bij jou minder sterk is. Je bent er eigenlijk niet mee bezig, of je zit er tussen in. Ik herken dat laatste wel. Ik had tussen in gezegd, niet helemaal rechts, maar dan wel ergens in het midden tussen die twee. Ik vind het lastig. Alles wordt nieuw. Ja, dat is mooi. Maar wat betekent dat? Verlang ik er naar? Het is zo ver weg. Zo onvoorstelbaar. En wat betekent het voor mijn leven hier en nu?

Het is Advent. We leven toe naar die nieuwe wereld. Ik las Jesaja en kwam uit bij dit gedeelte. Ik wil er samen met jullie dieper op ingaan. Met Jesaja op weg naar eeuwig leven.

Er is hoop voor de wereld **dia**

Onwezenlijk. Onvoorstelbaar. Ja. Tegelijk, wie zou er niet op zo'n wereld willen wonen? Een wereld zonder verdriet, zonder pijn en leed. Geen levens die in knop worden gebroken, kinderen of jonge mensen die sterven. Iedereen een veilige plek om te wonen. Wie zou dat niet willen? Maar we zijn er ver bij vandaan. Er is wél leed en verdriet. Jonge kinderen sterven. Mensen gaan dood na langdurige ziekbedden. En veel mensen hebben geen huis, geen plek om veilig te wonen. Het staat allemaal haaks op de werkelijkheid van nu.

Dat was in Jesaja's tijd niet veel anders. De mensen waren terug uit de ballingschap. Nieuw begin, nieuwe hoop. Maar het valt allemaal bitter tegen. Eigenlijk verandert er niks. De mensen zijn teleurgesteld. Ze snappen er niks van. Aan het begin van Jesaja 64 staat hoe ze roepen naar de hemel. God, waar bent u? Daal toch af! Kan het u niks schelen wat wij

meemaken? Vandaag zou je hetzelfde kunnen zeggen. God, waar bent u? Daal toch af! Kan het u niks schelen wat wij meemaken?

En in die situatie dus deze woorden van Jesaja. Zie – ofwel: let maar eens op. *Zie, Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.* Die zal er komen. Je ziet er nog niks van. Maar het zal gebeuren. God maakt alle dingen nieuw. Er is hoop voor deze wereld.

Maar wat heb je er nou aan om dat te geloven? Ik noem twee dingen. Om te beginnen: veel mensen vragen zich vandaag af 'waar gaat het naartoe met deze wereld'. Er is veel angst. Je hoort van die doemscenario's. Het gaat helemaal fout. We zijn op weg naar een kosmische meltdown. Pessimisme. Klimaatverandering. Grondstoffen raken op. De wereld wordt onleefbaar. *We are going Titanic first class* – zo las ik het een keer bij iemand. Deze wereld gaat eraan. Maar Jesaja zegt: Nee dus, daar loopt het niet op uit, geen kosmische meltdown, maar een nieuwe wereld. Een wereld waarop het een feest is om te wonen. Dat is één.

En het tweede – wat je vaak ook kunt horen: 'we can make the world a better place'. Als wij maar genoeg onze best doen, de handen in elkaar slaan, dan is er toekomst, dan kunnen we de ramp afwenden. Samen kunnen wij het aan. Maar ook daarvan zegt Jesaja: Nee dus. Niet: wij, jij, ik, wij samen. Wat wij doen brengt die nieuwe wereld geen stap dichterbij. Integendeel, zou ik zeggen. Het moet bij God vandaan komen. Het kàn alleen maar bij God vandaan komen. Ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. En dat is de hoop voor onze wereld.

Want God maakt alle dingen nieuw **dia**

Want God maakt alle dingen nieuw. Oké. Maar wat betekent dat, waar hebben wij het over? De grootste angst van catechisanten: we gaan eeuwig zingen voor Gods troon... We willen het allemaal wel graag weten. Hoe ziet het leven eruit op die nieuwe hemel en aarde van God? Is het eigenlijk wel iets om naar te verlangen?

Ja, leg dat maar eens uit. Hoe kan een baby in de buik zich een voorstelling maken van de wereld buiten de baarmoeder. Ja, je hoort geluiden. Je voelt bewegingen. Maar wat het is, geen idee.

Wat kun je zeggen op basis van de Bijbel? Hoe ziet die nieuwe wereld eruit? Wat mij opvalt: die toekomstverwachting in de Bijbel is heel aards. Geen zweverige, sciencefictionachtige wereld, mensen met een doorzichtig lichaam, of één grote troon en daarvoor allemaal zingende mensen voor eeuwig en altijd. Nee, heel aards. Leven. Echt leven. Met bomen,

steden, natuur. Echte mensen van vlees en bloed. Een veilige wereld, waarop je naar hartenlust kunt leven.

Ook hier in Jesaja. Heel aards. Misschien wel te. Typisch Oude Testament. Geen vroegtijdige dood, zegt Jesaja. Huizen, wijngaarden. Een vredige wereld met de wolf en het lam die samen weiden, een leeuw die stro heet, een slang die zich voedt met stof. Dat zijn allemaal hele aardse beelden. Misschien moet je niet meteen alles letterlijk zo opvatten. Jesaja beschrijft een nieuwe hemel en aarde in de taal van die tijd. Maar het beeld is wel duidelijk: het zal voluit leven zijn, ongestoord en gelukkig. Wereld 2.0 zou je kunnen zeggen. Vernieuwd. God maakt alle dingen nieuw. Dat betekent niet: God maakt allemaal nieuwe dingen...

Het zal er leven zijn zoals leven bedoeld is. Het nieuwe is een soort terugkeer naar het begin. Toen God hemel en aarde schiep. En de mens daar zijn plek gaf. Maar het liep faliekant fout. Alles ging kapot. De mens trok het naar zich toe. Verzette zich tegen God. Er kwam een vloek over de aarde te liggen. Alles raakte gebroken en gebarsten. Maar het komt terug. Zoals God het heeft bedoeld. *Paradise regained. Wat er vroeger was raakt in vergetelheid*, zegt Jesaja. Vroeger: dat is zonde, gebrokenheid, alles kapot, de breuk tussen God en mens. Het zal er niet meer zijn.

Dia Dat is het nieuwe. Hoe het precies is? Geen idee. Niet te bevatten. Dat blijft zo. Het is als kijken in een negatief. Je ziet de contouren, meer niet. Straks pas de kleuren, waardoor je zegt: Aha, zo zal het dus zijn.

Er is hoop voor de wereld. Want God maakt alle dingen nieuw. Verlang jij naar dat nieuwe? Ik vind dat wel eens lastig. Jij misschien ook. Maar wat zegt dat dan over ons, als dat verlangen verdamppt. Zitten we toch iets te veel vast aan het leven hier en nu? Iets om over na te denken, lijkt mij.

Verheug je **dia**

Goed. Mooi, kun je zeggen. Best aanlokkelijk. Maar het staat zover van me af. Het staat zo haaks op het hier en nu. Die nieuwe hemel en aarde – heel mooi allemaal, maar we hebben hier toch onze eigen issues en dingen om mee te dealen... Daar hebben we onze handen al vol aan.

Maar kijk wat Jesaja doet. Hij gaat voor die mensen van toen staan en hij zegt: *‘Verheug je voor altijd en jubel om wat Ik schep’*. Verheug je, juich, jubel! Van blijdschap het

uitschreeuwen, zoals je dat in een stadion doet. Dat lijkt toch wat ongepast, vind je niet, oog in oog met mensen die in diepe ellende zitten. Ik kom vaak genoeg bij mensen met verdriet en pijn – en ik ga voor ze staan en zeg: Wees blij, verheug je, jubel het uit... Beetje raar.

En toch. Dat is wat ik hoor in Jesaja's woorden. En toch. Ja, jullie wereld met die teleurstelling, met die vragen aan God. Jouw en mijn wereld vandaag – met al die gebrokenheid, troep, chaos. En toch! En toch zal het gebeuren. God zàl alle dingen nieuw maken. Ik wil het blijven geloven. Gods nieuwe wereld komt en ik ben er naartoe onderweg. Het is geen luchtfietsrij. Geen sentimenteel gezwijmel. Maar het is echt. Ik weet dat dankzij Jezus. Bij Hem begint het. Hij is dat rijsje dat voortkomt uit Isai's afgehouden tronk, Hij brengt die toekomst, die nieuwe hemel en aarde. Hij ís de toekomst. Pak zijn hand en ga met Hem mee. Dan ga je geheid en gegarandeerd op weg naar Gods nieuwe hemel en aarde.

Weet je, jij en ik, wij zijn eigenlijk geboren feestgangers, in de wieg gelegd voor het grootste feest ever. Hier op aarde mogen jij en ik leven 'in blijde verwachting'. En ja, er is me daar een partij ellende. Ook wij zitten er midden in. Maar toch vreugde. Toch blij zijn. Mensen, dit komt eraan en wat zal het goed zijn!

Maar die vreugde – die verdwijnt zo makkelijk, vind je niet? Opgeslokt door alles wat je moet doen, soms lam geslagen door alles wat je meemaakt. Wij in die rotte wereld. Vreugde sijpelt weg. je voelt het niet. Maar misschien is vreugde niet een gevoel, maar eerder een keuze. Ik wil me ertoe zetten. Ik wil me deze vreugde niet laten afpakken, hoe moeilijk en rot alles ook is.

Zullen we dat de wereld in brengen? Die wereld van ons kan wel goed nieuws gebruiken. Een boodschap van hoop. Mensen, er komt iets nieuws. God zal het doen. Wees er maar blij om. Check in op die toekomst. Sluit aan. En zullen we elkaar erbij helpen? Ons zetten tot vreugde. Verheug je. Als ik die vreugde even niet kan meemaken, wil jij mij dan helpen? Als jij het niet kunt meemaken, laat mij dan jou helpen.

Slot dia

En zo dus met Jesaja op weg naar eeuwig leven. Het kan ver bij jou en mij af staan. Een nieuwe hemel en aarde. Maar dit is het goede nieuws: er is hoop voor de wereld, want God maakt alle dingen nieuw. En daarom: verheug je. Begin je er al naar te verlangen?

Amen